

sydpå i en hvid Volvo, og vi er helt sikre på, at I kan finde den i Helsingør i løbet af et par timer.

Så der er jo et internationalt politisamarbejde dér, hvor man har åbne grænser. En ganske naturlig konsekvens af, at man har åbne grænser, er, at man også må tage forholdsregler over for den kriminalitet, der selvfølgelig vil søge over, hvor det er muligt.

Hvad angår det retlige indre samarbejde som helhed inden for EU's område, så er det jo mange gange tidligere i denne her debat beskrevet, at vi har denne specielle konstruktion. Det Radikale Venstre respekterer forbeholdet, som blev indgået ved Edinburghaftalen, og som efterfølgende blev bekræftet ved afstemningen i 1993.

Vi har så i forbindelse med Amsterdamaftalen fået en speciel konstruktion, som tillader de øvrige 14 lande at gå videre og Danmark at opretholde sin mellemstatslige konstruktion. Det er ikke nogen let konstruktion at forklare, men den er nødvendig. Det er, hvis vi skal respektere det danske forbehold, nødvendigt, at vi har denne konstruktion, som gør, at vi ikke er med i samarbejdet på de samme vilkår, som de andre er.

Det Radikale Venstre må blot konstatere med en let omskrivning af Benny Andersen: »Det er besværligt med, men det er umuligt uden«.

Vi vil gerne have det internationale samarbejde. Vi vil gerne havde de åbne grænser. Vi også gerne havde det retlige og indre samarbejde i EU, og vi kan ikke få det under søjle 1, og vi vil så opretholde det på den måde, det er lavet nu, og det er den måde, vi skal gøre det på. Der er ingen vej udenom.

Hvad angår selve fremskridtene eller ændringerne inden for det retlige og indre område, må man sige, at det går langsomt, og det gør det jo, fordi det er områder, som er utrolig følsomme for de forskellige lande, og fordi den måde, man vedtager tingene på, heller ikke altid er lige effektiv.

Jeg kan nævne f.eks., at Dublinkonventionen var 7 år om at træde i kraft, fordi der simpelt hen var meget langsomme ratifikationsprocesser i de forskellige parlamenter, men det er så lykkedes efterhånden at få den til at træde i kraft, og vi har da også i Danmark allerede haft nytte af denne konvention, som jeg i bund og grund synes er meget fornuftig.

Der er ingen grund til at tro, at der er ret meget, der løber fra os på det her område. Frem-

skridtene eller – om man vil – ulykkerne, hvis man ser sådan på det, er meget begrænsede, og det er langsomme ændringer, som vi får rig mulighed for at diskutere her i Folketinget undervejs. Jeg synes bare, det er vigtigt at slå fast, at vi skal have internationale reguleringer, skal have mellemstatslige reguleringer, fordi vi bliver mere omkringfarende alle sammen både i vores privatliv og i vores arbejdsliv.

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, der ligesom jeg går ind for de åbne grænser, om, hvad Det Radikale Venstre vil gøre ved det problem, at Tyskland nu kræver, at Polen skal indrette en lukket grænse mod Ukraine, en grænse, der faktisk vil adskille den meget polskorienterede befolkning, der lever i den vestlige del af Ukraine, fra polakkerne på den anden side af grænsen.

Hvad vil Det Radikale Venstre gøre ved, at Østrig nu kræver af Ungarn, at Ungarn skal lukke sine grænser over for Rumænien, hvor der bor et stort ungarsk mindretal?

Er det til at bære, at vi på den måde skaber nye mure og skel i Europa? Er det til at bære for en, der som fru Elisabeth Arnold har visionen om de åbne grænser? Ja, hvad er det egentlig, man har opnået med det, man har rodet sig ud i?

Og så vil jeg gerne spørge fru Elisabeth Arnold: Det møde, der skal foregå i morgen i Justitsministrenes Råd, er vi ikke blevet orienteret om i Folketingets Europaudvalg, men er det ikke rigtigt, at det grundlag, vi har, er, at hvis noget er væsentligt, så skal Europaudvalget orienteres? Og det har ikke noget at gøre med, om det er et formelt eller uformelt møde.

Det vil jeg gerne have fru Elisabeth Arnold til at bekræfte, for hvis fru Elisabeth Arnold ikke kan bekræfte det, så står vi i den situation, at vi skal til at diskutere den beretning, som vi nu drøfter i Folketingets udvalg, helt forfra. Jeg synes, fru Elisabeth Arnold skal betænke konsekvenserne af det, hun siger.

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Jeg glæder mig til at høre svaret på det sidste spørgsmål, der netop er blevet stillet.

Det, jeg ellers vil tage ordet for, er bare for at komplimentere fru Elisabeth Arnold for det fremragende eksempel, som fru Arnold gav